

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Gimnazija in realka.

Zopet stojimo na pragu šolskega leta in stariši pripeljejo svoje sinove, katere hočejo pošiljati v srednje šole. In pokazalo se bode zopet, da bodo naše gimnazije prenapolnjene. Nekatere učence bodo morda že prisiljeni zavrniti zaradi premajhnih prostorov in zatorej gospodje profesorji pri vzprejemnih izpitih semtertja strožje postopajo, nego po navadi. Pa tudi pozneje se na prenapolnjenih gimnazijah strogo ravna z učenci da se tako njih število pomanjša. Zaradi tega pa v primeri z vstopivšimi le razmerno malo število doseže svoj smoter, namreč maturo.

Naravno je pa tudi, da stanovi s humanističnimi študijami bodo vedno bolj prenapolnjeni in težje bode dobiti ugodno mesto in pa v službi še napredovati. Zdravnikov morda dandanes še primanjkuje, a tudi to ne bode dolgo. Pomanjkanje zdravnikov je pa občutno le na kmetih, kjer so slabše plačani in nimajo boljše prakse, v mestih, kjer je pa kaj znatnejšega zaslužka, jih pa tudi ne manjka.

Drugače je pa z realko in tehničnimi poklici. Dasi imamo jedno samo realko v deželi, gimnazij pa pet, pa vender o realki ne moremo reči, da bi bila prenapolnjena. Posebno pa imajo Slovenci neki posebni predsodek proti realki. Kmetu se mi toliko ne čudimo, on navadno v srednje šole pošlje sinu, da bode „gospod“, pod katero besedo razume le gospoda kaplana in župnika. Pa tudi meščani, ki pošiljajo sinove v šole, dajo gimnaziji prednost. Sploh pomena realke nekateri prav ne poznajo. Še v nekaterih višjih stanovih zmatrajo izobražene realistične može za nekaj nižjega, nego vseučiliški izobražene, četudi večinoma napredek našega stoletja sloni na realističnih znanostih.

Ker realka ni prenapolnjena, je naravno, da se z učenci tako strogo ne postopa. Pomisliti je pa tudi to, da se človek v realki nekoliko bolj uči za praktično življenje nego v gimnaziji, kar tudi posebno prav pride za tiste, ki morda srednje šole ne dovrše. Tako imajo novi jeziki in risanje za praktično življenje več pomena, nego pa latinščina

in grščina, ki se na gimnaziji učencem leto za letom ubija v glavo. Če kdo stopi v trgovino, ga bodo gotovo rajši vzprejeli, če zna italijanski, francoski ali angleški, nego če je še tako podkovan v starih klasičnih jezicah.

Posebno pa na Slovenskem manjka nam domačih tehnikov in zato je le želeto, da bi Slovenci bolj pošiljali sinove svoje v realko in potem v razne tehnične zavode. V tem, ko imamo pri sodiščih že precej upeljano narodno enakopravnost in celo zdravniki pri javnih obravnavah že v slovenščini izrekajo svoje mnenje, se pa v stavbenih uradih uraduje skoro izključno nemški. Čuditi se temu ni, ker so v njih skoro sami tujci. Jednako je pri rudnikih in v tovarnah, naj bodo že državna ali zasebna last. Tukaj je pač dovolj mesta za domačine. Mi ne bodemo trdili, da se pri nekaterih podjetjih daje prednost tujcem, v več krajih bi pa tudi radi vzeli domačine, ki se morejo z narodom sporazumeti, a jih ni dobiti. Tukaj je še odprto obširno polje za Slovence. Ker tehnične vede vedno napredujejo, se bode gotovo vedno več tehnikov potrebovalo.

Poslednji čas se je mnogo govorilo o tem, da bi se domačini lotili raznih rudniških in industrijalnih podjetij, da ne bi tujci več gospodarili v naši deželi. Misel je hvalevredna in je le želeto, da se kmalu uresniči. Za vodstvo tacihih zavodov bomo zopet potrebovali izvedenih domačinov. Na tujce se ne bodemo smeli preveč zanašati, kajti le domačin bode gledal, da domače podjetje napreduje, za tujca je le odločilen dobiček. Sploh je pa na kaj tacega mogoče le računati, ako imamo domačih izvedenih moži, ki bodo znali preudariti, če se podjetje izplača. Zaradi tega pa mislimo, da bi zlasti tisti, ki radi govore in pišejo o gospodarski samoosvojbii našega naroda, morali delovati na to, da se Slovenci v večji meri posvečujejo realističnim študijam. Dokler ne bodemo imeli domačih tehnikov raznih strok, ostanejo vse to le pobožne želje.

Naše slovstvo je poslednja leta jako napredovalo, a vender moramo reči, da ta napredek ni dovolj mnogostransk in baš to prihaja od tod, ker se slovensko razumništvo preveč nagiba na jedno

stran. Da pa bomo mogli zavzeti dostojno mesto mej avstrijskimi narodi, mora se naše slovstvo vsestransko razviti, seveda v taki meri, kolikor je mogoče pri naših narodnih močeh. Naše matematično, prirodnoznanstveno in tehnično slovstvo še ni skoro nič razvito, dasi so te stroke jako važne v veku para in elektrike, da v tehničnih strokah niti najpotrebnejše terminologije nimamo. Zato se pa mej narodnimi obrtniki tudi še toliko nemškutari. Tudi ta jednostranost našega slovstva bode izginila, ako bodo slovenski sinovi še bolj posvečevali tehničnim študijam. Slovstva se razvijajo po potrebah narodnih slojev. Če ni bilo slovenskih tehnikov, tudi slovenskih tehničnih knjig nikdo potreboval ni.

Realka ljubljanska je večinoma nemška, kar gotovo ni v čast beli Ljubljani, katero celo neki najbolj zagrizeni nemško-narodni list proglašajo za slovensko. Naši politični krogi na to niso tudi obračali dovolj pozornosti. Da se razmere niso na ugodnejše obrnile, je pač to krivo, ker na realki ni bilo primerne števila Slovencev. Če bi na tem zavodu bila velika večina učencev slovenska, smo prepričani, da bi dobili na njem tudi slovenske paralele tem ložje, ker Ljubljana ne velja več za nobeno nemško trdnjavo. Iz povedanega je razvidno, da je v interesu starišev in njih sinov, v gospodarskem in narodnem interesu našega naroda, da ob začetku šolskega leta tudi več slovenskih sinov vstopi v realko, seveda posebno tisti, ki kažejo take zmožnosti, da se da domnevati, da bi v realističnem zavodu bolje izhajali.

V Ljubljani, 16. septembra.

Nova vlada in konservativci. Konservativcem prav nič ne ugaja, da nič ne računajo z njimi pri sestavljanju nove vlade. Badeni se dogovarja s Chlumeckim in češkimi veleposestniki po posredovanju grofa Thuna, a za želje grofa Hohenwerta se pa nič ne zmeni; da o Ebenhochu niti ne govorimo. Zato se pa „Linzer Volksblatt“ huduje nad Badenijem in preti, da ga konservativci ne bodo podpisali, ako bi hotel zopet pri volilni reformi uvesti peto kurijo, in pravi da Dipaulijev predlog ostane vedno na dnevnem redu. Dotični članek je pisal najbrže Ebenhoch, kateri je mislil, da se bode ves

Listek.

T a t.

(Povest J. E. Golobova.)

(Dalje.)

Aleška se je še vedno oziral okolu, po njem so mrgoleli pogosto mravljinici po hrbtu in za vratom, vspeknil se je stoprv takrat, ko so vzeli kotel iz ognja in jeli jesti kuhano koštrunovino. Tu so postali vsi drznejši, oživili so se in se jeli celo šaliti. Najedli so se res počteno, nekoliko kosov je ostalo, — vseh niso zmogli. Prebili so vso noč, že se je jelo daniti, ko so dokončali večerjo.

„No, prijatelja, idimo domov, — doma se bolje naspimo“, reče Sidor.

Aleška pritrdi, Venka pa reče, da mu ni treba iti domov, bo spal v grmovju.

„Idiva, Aleška. Jaz denem meso v torbo, kolikor ga je ostalo, ti pa vzemi ovčjo kožo.“

„Ne treba... Čemu mi bo?...“ ugovarja Aleška.

„Zakaj? Tepec! Naj se konča?... Ti jo kam obesi, da se posuši; jaz jo ponesem v vas, jo prodam, — pa bo denar. Pri tebi je to labko, ker si sam. Jaz bi sam vzela, a imam ženo. Meso bom skril, vem kam, a ovčine nimam obesiti nikamer, jo

kdo vidi. A pri tebi je lahko. Jutri pridita sem, skuhamo prednje dele, jih prinesem seboj. Vzemi!“

Aleška utakne ovčino v svojo torbo.

Prišedšemu domov zljubilo se je spati tako, da ni razoblašal ovčine, no vrgel jo je s plahto vred v sobo, legel naglo na posteljo pod svislimi in spal do dvanajstih.

Ko se Aleška zbudi, bolela ga je glava, truden je in bolehen. Navzlic temu pa jame mlatiti, napovivši kobilu. Čez malo časa pride k njemu na skedenj sosed Averjan, živeč na nasprotni strani in ga poprosi za sveder. Aleška gre z njim v sobo, — sveder je bil tam.

„Aj, v nočnem ste klali koštruna?“ vpraša Averjan, ugledavši ovčino.

Aleška pogleda in postane rdeč, popolnoma je pozabil ovčino.

„Zaklali...“ odgovori jecljaje.

„Ste dali zanj mnogo?“

„Dva rublja...“

„Vidi se star? Si bil v kakoj družbi?“

„Da... tam...“ zmešal se je Aleška že popolnoma in gre iz sobe.

Averjan je odšel, Aleška pa so se polotili takoj spomini na preteklo noč; postalo mu je težko, strah ga je pretresel, srce mu je bilo hudo. On vzame

ovčino, gre nad hišni strop in jo razobesi. Do samega večera ni mislil na ovco, niti na nočne dogodke. Ker pa se je shujšala telesna bolezen, odvlekla mu je nekoliko misli. Prišla je zopet Mitrevna bivat za kake tri dni; uganovil o bolezni, prinesla je iz gostilne stekleničico žganja, zmešala jo s soljo in mu dala piti. Aleška je zopet zaspal, kakor ubit, in ni šel v nočno.

Drugi dan mlatil je svež in boder rž marljivo. Ob treh sliši — Mitrevna na krilci govoriti proti nekemu:

„Vam Aleško? Na skedenji mlati. Čemu vam bo?“

„Imeti ga hočem. Aleška! Idi sem!“ zadoni v odgovor moški glas.

Aleška odvrže cep, gre skozi zadnja vrata na dvor in omedli.

Skozi vratica ustopili so drug za drugim: starosta, stotski, Senka Čečirin, njegov oče, Averjan in deset starih mož.

„Idi, idi! Kaj stojiš? Hitreje!“ zaupiye zopet starosta.

Starci, mej katerimi je bil i ded Andrej, stali so v polukrogu, vsi so bili v suknjah, opasani, skoro vsak je imel palico v rokah. Aleška se približa ne živ, ne mrtev, blede, ustnice so se mu tresle. V glavi se mu je sukalo le to: ovca... ovca... (Dalje prih.)

avstrijski parlament sukal okrog njega, a sedaj pa vidi, da ga cenijo prav po njegovi zmožnosti. Ebenhoch je nasprotnik volilne reforme, to smo že večkrat imeli priliko prepričati se, če bi se hotela z njo še na nižje sloje raztegniti volilno pravico. Če ni za novo kurijo, naj bi pa bil podpiral Taffejevo volilno reformo, ki deloma daje volilno pravico v sedanjih kurijah. Najbolje seveda se on boji direktnih in tajnih volitev v kmetijskih občinah, ker se boji, da on potem ne bil več voljen.

Deželnozborske volitve v Dalmaciji so končane. V skupini največjih davkoplačevalcev je voljenih 5 Hrvatov, 4 Italijani in 1 Srb. V vsem bode v deželnem zboru 22 narodnih Hrvatov, 3 pravaši, 9 Srbov in 6 Italijanov. O enem od voljenih se prav ne ve, kateri stranki se pridruži. Volitve razmer v deželnem zboru niso bistveno premenile. Večino bode še nadalje imela hrvatsko-narodna stranka. Obravnave pa utegnejo v deželni zbornici biti nekoliko mirnejše, ker so pravaši zgubili tri mandate, to je polovico in zato ne bodo mogli delati posebne opozicije.

Kdo bode gališki namestnik? Badeni je menda dobil nalogo, da bode gališki namestnik sedanji višji deželni maršal knez Evstahij Sangurzko. S tem imenovanjem bi bili baje zadovoljni tudi Rusini. Novi namestnik bode baje tudi Rusinom po volji. Vešč je obeh deželnih jezikov. On se čuti seveda bolj Poljaka, a je vendar sam jedenkrat naglašal, da izvira iz stare rusinske plemenite rodbine. Novi deželni višji maršal bode pa baje neki sorodnik novega ministerskega predsednika grof Ladislav Badeni.

Volilne agitacije na Dunaju. V soboto smo poročali, da je vodja pravosodnega ministerstva Krall zaukazal preiskavo zaradi nepostavnega postopanja pri volitvah. Danes je nam opomniti, da se dotični ukaz tiče nekaterih dogodkov na protisemitskih shodih. Agitacija na Dunaju je res divja. Obrekovanja, laži, pretepi vse to rabita obe stranki in čuditi se ni, če vladi stvar že preseda. Te dni so imeli posvetovanje takoimenovani nezavisni obrtniki. Protisemitje pa so ulomili v dvorano s silo in s palicami shod razgnali. Vidi se, da se protisemitje boje, da bi ljudje ne slišali nasprotnega mnenja. Počenjanje te stranke ne more dobiti pri nobenem olikancu simpatij. Seveda na drugi strani pa tudi liberalci dosti lepše ne postopajo in se zlasti odlikujejo z denuncijanstvom protisemitskih uradnikov. Razmere se na Dunaju ne bodo dale drugače urediti, kakor z znatnim razširjenjem volilne pravice, da tako v politično življenje pride nekaj novega duha.

Kuba. Neki angleški dopisnik je na Kubi govoril z več vodjami avtonomistične stranke. Ta stranka se ne udeležuje ustaje, simpatizuje pa z ustaši. Vsi vodje so naglašali, da drugače se Kuba ne bode dala rešiti za Španijo, da se jej dovoli popolna samouprava, kakor jo imajo angleške kolonije. Španski glavni poveljnik na Kubi maršal Martinez Campos se je pa izjavil, da se poprej Kubancem ne dovoli nobene koncesije, da se ustaja popolnoma zatne. Campos upa, da bode to mogoče. Tega mnenja kot Campos je tudi španska vlada in državnega zbora 1896. leta poprej ne namerava sklicati, da bode že na Kubi mir. Nekaj samouprave je vlada pač pripravljena Kubancem dovoliti, a toliko pa ne, kakor jo imajo angleške kolonije. Španija se menda tudi boji, da bi Kubanci pač samoupravo le v to porabili, da se potem dobro pripravijo za popolno odločitev od Španije.

Potovanje Slovencev na češko narodno-pisno razstavo v Pragi.

(Poročilo našega posebnega izvestitelja.)

Vzlic pretužnim razmeram, nastalim po potresu v naši domovini, se je vendar posrečilo pridobiti precejšnje število rodoljubnih mož in dam za skupni obisk narodopisne razstave češke in sploh zlate Prage.

V ponedeljek, dne 9. ponoči so se izletniki, katerih je bilo nad sto, odpeljali iz Ljubljane. Odločili so se za potovanje ne samo da vidijo razstavo, o kateri se je čulo in pisalo toliko zanimivega, nego da se ogrejejo na srcih svojih slovanskih bratov, da se na svoje oči prepričajo o velikanskem, vsemu svetu imponujočem napredovanju češkega naroda, da se uverijo, kaj zamore narod ustvariti iz svoje moči, brez tuje pomoči, vzlic vsemu nasprotovanju in vsem oviram, če je za svoje ideale resnično navdušen.

Mej tistimi, ki so se odpravili na daljni pot je bilo tudi nad dvajset odličnih slovanskih posest-

nikov, več narodnih županov in deset deklet v lepi narodni noši s pečami. —

Ko se je naredil dan, zapuščal je vlak že slovensko zemljo in nas peljal po nemškem svetu. Peljal nas je mej rodovitnimi njivami in zelenimi travniki, a vzlic temu je marsikomu grenila veselje misel: Vse to, kar vidi oko, vse to in še veliko več je bilo nekdaj naše, vse to nam je ugrabila nemška pohlepnost in nenasitnost, s kruto silo in z zvijačo. —

Naposled smo dospeli čez Semernik in končno zagledali ob zeleni mogočni reki razkošno krasotico — Dunaj.

Tu smo se ustavili in ostali čez noč. Bili smo pač v stolnem mestu cele države, odlikujočem se po svoji krasoti in po svojem bogatstvu, a bili smo tuji med tujimi. Kaj nam hočeš, ti krasni kraj? Nič nas ne veže nate, ne jezik, ne običaji, ne ideali, samo kri, katero je zate prelival ubožni Slovenec. Si-li ti, krasni ženi podobni Dunaj, tista germanska Dalila, ki je Simsonu-Slovanu postrigla lase in se mu sedaj, onemoglemu rogaš in ga zasramuješ? Pač si lepa Dalila, in lahko si ponosna na svojo krasoto, a nas ne omamiš več; Simsonu rasejo zopet lasje, mišice njegove dobivajo novo moč; pazi Dalila, da ti s svojo mlado silo ne podere stolpov, na katerih sloni tvoje svetišče. —

Dunajski Slovani so nas presrečno vzprejeli. Slovanska društva na Dunaju, namreč „Slovanska Beseda“, Slovansko pevsko društvo in „Slovenski klub“ so slovanske izletnike povabila v elegantne prostore „Slovanske Besede“, kjer so nas čakali odlični dunajski Slovani, Slovenci in Čehi. Razvila se je neprisljuna zabava, pri kateri so govorili: dr. Lenoč, dr. Murko, Kandare, Pukl in prof. Hubad.

Na češki zemlji.

V torek zjutraj smo zapustili Dunaj, kjer se nam je pridružilo več rodoljubov in se peljali čez Moravo proti zlati Pragi.

Prvi „Na zdar“ se nam je zaklical na postaji Silufka, prvi slovesni vsprejem pa je bil v Brnu. Tu nas je čakala mnogoštevilna deputacija čeških društev na čelu jej baron dr. Otokar Pražák, kateri nas je pozdravil v imenu brnskih Čehov s srčnimi besedami. Zahvalil se mu je posl. Hribar. Tu smo tudi izvedeli, da nas je teden prej, ko je imel priti slovenski vlak, kateri pa se je bil preložil, čakalo na tisoče ljudstva in šestnajst čeških društev korporativno.

Baron Pražák je slovanske izletnike spremlil dve postaji daleč, na postaji Česká Třebova pa smo z živahnimi žirio-klici pozdravili ljubega rojaka, ki nam je tudi v Pragi bil voditelj in požrtovalno za nas skrbel, gospoda nadinženerja Tomšiča. Živeč daleč od ožje domovine si je ohranil mlado srce in to plemenito srce kipi v iskreni ljubezni za rojake slovanske.

Gospod nadinženjer je slovanskim izletnikom izkazal toliko uslug in ljubeznjivosti, da ga bodo vsi ohranili v najboljšem spominu in mu vedno ostali hvaležni.

Velikansk vzprejem se nam je priredil v Chocni. Ko se je vlak pripeljal, je na peronu zavrnila sokolska godba in zadoneli so urnebesni „Na zdar“ klici čakajočega občinstva. Zbranih je bilo nad tisoč ljudi. Gosp. župan Fořt je pozdravil izletnike v imeni občine, za kar se je zahvalil g. Trstenjak. V tem ko so dame delile mej izletnike šopke, svirala je godba „Kje dom je moj“ in „Hej Slovani“ in vsi navzočniki Čehi in Slovenci, moški in dame so peli z navdušenjem ti pesmi.

Z srčnimi „Na zdar“ in „Živio“ klici smo se poslovili in odpeljali dalje.

Na samotni mali postajici Moravany smo doživeli ginljiv prizor. V bližini živeč gospod nas je čakal na kolodvoru. Okolu njega je bilo kakih dvajset otrok s češkimi zastavicami, dva pa sta držala ukusno napravljeno desko z napisom „Živili Slovenci“. Neznani gospod nas je s srčnimi besedami pozdravil po zarjavelem lici pa so mu tekale solze veselja.

Velikansk je bil vzprejem v Pardubicah. Na kolodvoru je bilo vse črno ljudstva. Župan gosp. Hoblik je pozdravil izletnike, za kar se je zahvalil posl. Hribar, kateremu je gospa županja izročila krasen šopek, dame pa so delile šopke. Sokolska godba je svirala slovanske komade v tem ko so iz tisoč grl doneli klici „Na zdar“ in „Živio“.

Jednako krasen je bil vzprejem v Kolinu, kjer nas je pozdravil starosta ondotežnega Sokola. Na kolodvoru je bilo nad tisoč ljudi in sokolska godba. Do te postaje so nam prišli naproti češki prijatelji, na čelu jim prezasluzni župnik Deckert, kateri nas je najsrčneje pozdravil. Za pozdrave se je zahvalil g. Trstenjak. S kolikim veseljem so nas vzprejeli češki bratje, se vidi iz tega, da so v hišah ob progi šli ljudje celo na strehe in na dimnike ter nam od tod klicali „Na zdar“, in takisto so delavci v tovarnah popustili delo in nas prišli pozdravljati.

Krasen je bil tudi vzprejem v Češkem Brodu, kjer nas je pozdravil župan g. Miler. Zahvalil se je g. Hribar. Dame so delile šopke in postregle izletnikom s pivom.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. septembra.

— („Žurnalistične bandite“) t. j. razbojnike imenuje naš sobotni „Slovenec“ zaradi tega, ker smo prej ta dan priobčili suho notico, da je bil ljubljanski advokat, dr. Š. pri vipavskem sodišču obsojen zaradi razžaljenja časti na 15. gld. denarne kazni; ker je psoval obtožitelja z „barabo“. — Ni nam treba reči, da smo ta klerikalni kompliment vtaknili prav mirne krvi v posebne prostore. Ljudje, katerim veleva dostojnost, da zagovarjajo tiste, ki v sodni dvorani mečejo okolo sebe „barabe“, samó so uljudni, če se sami poslužijo nekoliko bolj izbrane besede, kakeršna je „bandit!“ Medved ostane medved! Za nas je samo to posebno zadoščenje, da „Slovenec“ sam potrjuje to kot istino, kar smo poročali. Zakaj naj bi bili ta dogodek izpred sodišča ravno mi zamolčali, res ne vemo. Znabiti iz hvaležnosti za to, da je dr. Š. proti našemu listu zahteval kazensko preiskavo in sicer upravljal zaradi tega, ker smo bili poprej v posebni notici poročali, da je dr. Š. pital pred vipavskim sodiščem neke osebe z „barabami?“ Sedaj je ta insult dokazan, mi pa naj bi zavrnili dopis, kateri potrjuje istinitost našega prejšnjega poročila? Takšne ljubezni do bližnjega nas niti „Slovenčevi“ patent-katoliki niso učili, kakor dovolj dokazuje njih ravnanje proti dr. Tavčarju in drugim v podobnih rečeh. „Slovenec“ pojasnjuje torej celo afero in seveda meni, da je bil dr. Š. upravičen imenovati dva jurista — „barabi“. Kazenski sodnik, ki je dra. Š. zaradi tega obsodil, bil je drugačnega mnenja. Sodbo njegovo smo mi priobčili in drugega nič. Tudi „Slovenčev“ pojasnilo ni nikogar prepričalo, da je dr. Š. po nedolžnem obsojen. Zakaj je dr. Š. rabil dotično psovko, čeprav bi kot jurist moral znati, da je kazniva, to nas konečno ne briga. Opravičevanje v „Slovenci“ le kaže, kam „pes taco moli“. Dr. Š. je le mučenik zato, ker je grajal „bogokrunstvo“, katero sta baje zakrivila privatna obtožitelja! O tem je vsak prepričan, božji ljudje pri „Slovenci“, kaj vam treba o tem pisati? Mi tudi razsodbe, katero smo le suho omenjali, nismo čisto nič „fruktificirali“, kajti za nas in naše čitatelje je dr. Š. „mož-poštenjak“ slej, kakor — prej.

— (Novo šolsko leto.) Z današnjim dnevom pričelo se je vpisovanje na tukajšnjih učnih zavodih in od blizu in od daleč prihaja mladina zopet v naše mesto. Po mestnih ulicah, posebno pa pred raznimi šolskimi zavodi, pričelo se je zopet živahno življenje. Počitnice, ki so vsled velikonočne potresne katastrofe trajale letos celih pet mesecev, so pri kraji in zopet zahteva resnoba življenja tudi pri učeči se mladini svoje pravo. Upajmo da se bode mladina po dolgem odmoru tem marljiveje poprijela nauk.

— (Slovenščina na učiteljsku.) Učiteljske v Ljubljani je še sedaj po večjem nemško, dasi se na njem uzgajajo učitelji največ za slovanske šole. Še prirodo, ki se na moškem učiteljsku poučuje v slovenščini, se na ženskem poučuje v nemščini. Pač bi bilo umestno, da na nedostatke na učiteljsku opozore večkrat naši državni poslanci. Uzroka pač ni, zakaj bi se na ženskem učiteljsku še bolj nemškutarilo kot na moškem.

— (Slovensko ferijalno društvo „Sava“.) je pri svojem izrednem občnem zboru dne 14. t. m. sestavila sledeči odbor. Predsednik: g. Vladimir Ravnihar, pravnik; podpredsednik: g. Josip Omersa, tehnik; tajnik g. Janko Kersnik, abiturijent tehnik; blagajnik g. Josip Reisner, modroslovec, odborniki: gg. Alojzij Rant, pravnik, Frančišek Šabec, zdravoslovec, Rudolf Gruntar, pravnik, preglednikoma sta izvoljena: gg. Viktor Sušnik, pravnik, in Ivan Maselj, modroslovec, predsednikom društvenega razsodišča so bili izvoljeni gg. Vladimir Ravnihar, pravnik, Vekoslav Kokalj, pravnik, Ivan Oražen, zdravoslovec.

— (Vojaške vesti.) V soboto vrnili sta se dve bateriji tukajšnjega topničarskega polka od velikih manevrov na Koroškem zopet v Ljubljano, včeraj opoldne pa se je vrnila ostala tukajšnja garnizija z godbo na čelu. Vojaška godba koncertovala je potem že popoldne na Koslerjevem vrtu, kjer jo je po daljši odsotnosti občinstvo zopet z obilnim aplavzom pozdravljalo. Kakor se soglasno pripoveduje, bili so letošnji manevri izredno naporni zaradi silne vročine, ki je pripekala ves čas in pa zaradi velikega pomankanja vode. Precejšnje število vojakov zbolelo je vsled solnčarice.

— (Distancna dirka „zveze slovenskih kolesarjev“) iz Celja v Ljubljano, ki se je vršila ob najlepšem vremenu včeraj, izpala je sijajno bodi si z ozirom na dosežene čase, ali pa na mnogobrojno udeležbo izvrstnih dirkačev. Ob 6 uri 24 min. zjutraj odpustil je štarter dr. Majer 12 dirkačev iz Celja. Takoj iz početka ločila se je petorica dirkačev, in sicer gg. Bohinec, de Zordo, Vernik, Majdič in Stiasny od ostale skupine in drvila proti Vranskemu, vsem na čelu gospod Bohinec. Na Vransko, 27 km. dospela sta Bohinec in de Zordo v 53 minutah, katerima so po presledku 2 minut sledili ostali zgoraj omenjeni vozači. V hribovitem terenu mej Vranskem in Trojano napredovala sta prva dva očividno napram ostalim in imela tu 10 minut predskoka. Na cilju v Ljubljani zbralo se je mnogobrojno občinstvo, in nestrpnost pričakovalo dohod dirkačev. Prvi je došel na cilj g. Zmagoslav Bohinec v 2 urah 52 min. 18 sek. Temu je sledil kot drugi g. Quintino de Zordo (2h 52' 21") in kot tretji g. Fran Majdič (3h 3' 32 1/2"), Potem so sledili v kratkih intervalih g. Stiasny (3h 11' 50"), g. Vernik (3h 15' 50"), dr. Supan (3h 19' 40"), g. Grm (3h 23"), g. Trtnik (3h 38"), g. Jacques Cluca (3h 40"), g. Pretl (3h 46") in g. Kanc (3h 53' 33"). Najboljši dokaz, kako brezizjemno izborni vozači so vsi udeleženci je ta, da so vsi prevozili to 73 km. dolgo progo pod maksimalnim časom štirih ur, ter si je torej vsak udeležene priporil časovno svetinjo. Tej dirki sledeči popoldanski izlet v Škofelco je bil obiskan mnogobrojno in združil kolesarje kakor tudi drugo navzočo občinstvo v najboljše volji. Zvečer pozdravil je predsednik kluba slov. biciklistov „Ljubljana“ g. dr. Kušar v salonu hotela „Lloyd“ zbrane kolesarje s primernim nagovorom, gospa soproga njegova pa je razdelila zmagovalcem krasna darila. V najboljši zabavi zbrani so bili kolesarji še pozno v noč, veseleč se novih uspehov slovenskega kolesarstva.

— (Potres pred 200 leti.) Vsem, ki smo prizadeti po grozni potresni katastrofi letošnje velikonočne nedelje, je v spominu panika, katero je povzročil ta prirodni pojav mej prebivalstvom našega mesta. Z ozirom na tajinstveno podzemeljsko silo in grozne njene učinke je strah, ki je bil zavladal, pač pojmljiv. Da nas v tem obziru niso nadkriljevali predniki naši, ki so v dolgotrajni borbi z barbarskimi Turčini pri vsaki priložnosti dokazali svojo „korajžo“ dokazujejo nam „sodni zapisniki“ mesta ljubljanskega za leto 1691. V teh zapisnikih nahajajočih se v tukajšnjem mestnem arhivu, najdemo mej drugim sporočilo, da se je mestno starišinstvo ljubljansko dne 12. marca 1691 zbralo k seji, da izvoli novega mestnega davkarja in druge davkarske funkcionarje. Komaj pa se je bila ta važna seja pričela, začuje se grozno podzemeljsko bučanje in koj za tem hud potres, ki je poškodoval več hiš v mestu. Mestni očetje pa so v strahu, da se utegne podreti mestna hiša, v kateri so zborovali, pobegnili na prosto — „seind eilends gewichen“, kakor pravi zapisnik. V zapisniku se končno še omenja, da se je potres istega dne še devetkrat ponovil in da se je zemlja v presledkih tresla tri dni.

— (Tatvina.) Kakor smo v sobotnem listu poročali, ukradeno je bilo v soboto zjutraj v kavarni „Evropa“ 55 gld. gotovine in za blizu 45 gld. raznih smodk z mizo vred, v kateri so bile shranjene. Razbita miza našla se je na mestnem smetišču v Tivoli blizu Koslerjevega hleva, kjer je bil v tamonjšni živi meji skrit tudi velik kvantum ukradenih smodk. Denar pa so tatovi pobrali iz miznice ter ga odnesli. Vkljub intenzivnemu zasledovanju ni se tatovom do sedaj prišlo na sled.

— (Požar na Ilovici.) V soboto okolo 6. ure zvečer aviziral je trobentač gasilnega društva požar na Ilovici. Gorela je hiša in gospodarsko poslopje štev. 37, lastnina Janeza Mancina. Ker so bila poslopja lesena in s slamo krita, razširil se je ogenj tako hitro, da se je delovanje gasilnega društva ljubljanskega moralo omejiti le na lokaliziranje požara; Mancinova poslopja pa so pogorela do tal. Škoda znaša okolo 800 gld., pogorela poslopja pa so bila zavarovana za 200 gld. Požar povzročil je šestletni sin Mancinov, ki se je z žveplenkami igral. Dveletnega otroka posestnikovega rešil je neki gasilec le z velikim naporom iz goreče hiše.

— (C. kr. gozdarski zdravniki.) Poljedelsko ministerstvo je dovolilo, da se smejo za zdravljenje

eraričnih gozdnih delavcev v državnih gozdih proti plačilu najeti zdravniki za čas njihovega službovanja nazivati z naslovom „c. kr. gozdarski zdravnik“. S tem naslovom pa ni združena nikakoršna pravica na definitivni vzprejem v državno službo ali pa do kake pokojnine itd.

— (Nov premog na Dolenjskem.) Na grofa Margheri-ja veleposestvu pri Sv. Petru blizu Novega mesta se je odkril premogov rudokop, v katerem se nahaja po cenitvi strokovnjakov mnogo milijonov centov rujavega premoga skoraj iste vrednosti, kakor kočevski premog. Tudi pri Mirni so zasledili dober premog.

— (Avstrijsko vinorejsko društvo) na Dunaju bode napravilo letos izlete tudi na Kranjsko, in sicer v Krško, če si bode ogledalo še to jesen bizelske nasade.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda v Trbovljah) bode zborovala v nedeljo dne 22. septembra ob 3. uri popoldne. Isti dan zborovalo bode tudi politično društvo in bodo poročali deželni in državni poslanci o delovanju državnega in deželnega zbora.

— (V tigrovih krempljih.) Grozen prizor se je vršil minuli četrtek zjutraj na Celjskem kolodvoru. S tovrstnim vlakom je došel veliki zverinjak gosp. Kludskega. Železniški delavec Andrej Flies se je neprevidno približal vozu, na katerem je bila kletka z velikim tigrom. Zver je stegnila hipoma svoji taci skozi železno ograjo in zgrabila Fliesa s kremplji za obe lici ter ga pritegnila k sebi. Le pogumni pomoči delavca Sevskega in nekaterih tovarišev je zahvaliti, da je Flies si rešil življenje. Zgrabili so tigrove tace in oteli Fliesa, ki ima jedno uho odtrgano in je na obrazu hudo ranjen.

— (Državnozbornska volitev v Celovcu.) Na shodu zaupnih mož, ki je bil v četrtek v Celovcu, je bil kot državnozbornski kandidat jednoglasno proglašen urednik Dobrnigg.

— (Iz Opatije) se poroča, da je sezona tam jako živahna in da niti vročina poslednjih dni ni neugodno uplivala, ker je bila temperatura primerno ugodna. Posebno letos stori se mnogo za zabavo letoviščarjev.

— (Pri velikem požaru v Trstu) sta se poškodovala dva gasilca in jeden nočni čuvaj. Ogenj je tlel še dolgo naprej in je tudi drugo noč po požaru ostalo 20 gasilcev kot straža na pogorišču.

— (Silna nevihta v srednji Istri) je naredila minuli teden veliko škodo, posebno okoli Grisignane. Vsa dolina je bila preplavljena in podobna jezeru. Treščilo je v poslopje bratov Torcello in je strela ubila jednega posestnikov.

— (Razpisani službi.) V deželni bolnici ljubljanski izpraznjeni ste službi sekundarija z letnim adjutom 600 gld., in služba asistenta na porodniškem in ginekološkem oddelku z užitki letnih 555 gld. s pavšalom za kurjavo in svečavo z 42 gld. na leto in prostim stanovanjem. Prošnje za te službi poslati je vodstvu deželnih dobrodelnih zavodov v Ljubljani do 30. septembra 1895. l.

* (Gjuro conte Vojnović.) Umrli je Gjuro Vojnović, dalmatinski deželni glavar. Pokojnik je bil rojen v Boki Kotorski. Leta 1867 je bil izvoljen v dalmatinski deželni zbor. Tedaj je bil beležnik v Ercegnovem. V deželnem zboru se je bil pridružil hrvatski narodni stranki. Leta 1870. in 1871. je v deželnem zboru glasoval za združenje Dalmacije s Hrvatsko. Zaradi tega ga je laška družalj insultirala po zaderskih ulicah in mu je nekdo bil plunil v obraz. L. 1869. je Vojnović bil šel v Krivošćije, da je deloval za pomirjenje ustašev in tako spridil namere Italijanov, ki so hoteli odgovornost za ustanek izvaliti na narodno stranko. Leta 1870. je bil imenovan namestnikom deželnega glavarja. Deželni zbor ga je tedaj volil v državni zbor in je on 1873. l. z drugimi dalmatinskimi poslanci glasoval za upeljavo direktnih volitev za državni zbor. Leta 1877. je bil imenovan deželnim glavarjem. Leto pozneje je bil voljen v državni zbor. Pri zadnjih volitvah ni bil več voljen in je zatorej bil poklican v gospodsko zbornico. O svojem času se je govorilo, da postane knez bolgarski. Bil je namreč pravoslavne vere in govorilo se je, da je potomec nekakega srbskega vladarja. Leta 1873. je bil dobil nekoliko radi te govorice naslov kneza „Uzičkega“. Odkar je bil deželni glavar, je bil bolj vladen, v jezikovnem oziru je bil neizprosen. Odkar so se sprli Srbi in Hrvati, je držal s Srbi, a je vender bil v vodstvu deželnega zbora zelo nepristranski in tudi z Hrvati prijazni, zaradi tega odločnejši Srbi ž njim niso bili zadovoljni. V društvenem življenju je bil uljuden in kot človek ni imel nasprotnikov.

* (Izročitev dalmatinskih spomenikov.) Po oficijelnih poizvedbah je vest, da hoče italijanska vlada izročiti v beneškem državnem arhivu se nahajajoče starinske dokumente, ki si tičejo Dalmacije, zopet avstro-ogerski vladi, je neosnovana. Mnogobrojne listine, o katerih je bil govor, se tičejo zgodovine Dalmacije pod vladanjem beneške republike.

* (Gorska katastrofa v Švici.) V sredo zjutraj proti 5. uri se je odtrgal stari lednik pri Frutigenu v kantonu Brn v Švici in prouzročil veliko katastrofo. Planina Spittelmatte, tri ure od Kanderstega oddaljena, je popolnoma zasuta. Na tri kilometre daljave leži skalovje in led več metrov

visoko. Velik mecesnov gozd je ulom popolnoma odnesel. Vseh šest oseb, ki so bile na planini je mrtvih, poginulo je tudi nad 150 glav velike živine. Pastirji so se že pripravljali za odhod, ko jih je zasacila katastrofa. Pred kakimi 100 leti se je pripetila jednaka nesreča.

* (Grozni potresi v Ameriki.) Kakor poroča „New York Herald“ je bilo na poluotoku Yucatan v srednji Ameriki dne 8. in 9. septembra več groznih podzemskih sunkov. V Yucatanu se je razrušilo 71 hiš in so dozda izvlekli 153 mrtvecev, mnogo oseb pa se pogreša. V Coraiuncanu je baje razrušenih 37 hiš in ubitih 95 oseb, v Cayuti pa so našli 111 mrtvecev.

Brzjavke.

Gorica 16. septembra. V Tolminu sta soglasno izvoljena kandidata društva „Sloge“. Na nesrečnem Krasu sta podlegla „Slogina“ kandidata vsled nezakonitega pritiska znanega moža.

Praga 16. septembra. V soboto so Slovenci ogledali kraljevski dvorec na Hradčinu in mesto. Zvečer so bili v „Sokolskem Domu“ in „Narodnem Domu“ na Vinohradih, kjer so se poklonili državnemu poslancu dru. Heroldu. Govorila sta gg. Hribar in Herold naglašajoč prijateljstvo mej slovenskim in češkim narodom. Banket na stroške mesta je bil prekrasen. Pri banketu so bili navdušeni govori, lepo petje in potem se je razvil živahen ples. V Mistku in Novi Vasi so bili včeraj Slovenci slovesno pogosteni. Povsod so Slovencem prirejali velečastne ovacije.

Trst 16. septembra. V mestnem zboru se je stavil predlog, da naj mestni zbor sklene neko resolucijo povodom petindvajsetletnice, kar je prenehala papeževa svetna oblast. Sejo je župan ustavil, ker je vlada napovedala, da se razpusti mestni zbor, ko bi bil ta predlog vsprejet. V mestu je velika razburjenost.

Dunaj 16. septembra. Danes je grof Badeni odšel v Lvov, od koder se povrne šele čez 14 dni. Novo ministerstvo se torej definitivno ne sestavi pred koncem tega meseca. Včeraj popoldne je grofa Badenija obiskal baron Chlumecky, popoldne je bil Badeni v avdijenciji pri cesarju. „Fremdenblatt“ piše, da v novo ministerstvo ne vstopi noben državni poslanec in pa razun grofa Welserheimba nobeden sedanjih ministrov. S Chlumeckim je Badeni govoril le s kot predsednikom zbornice, z vodjami strank se še ni nič posvetoval. Z grofom Thunom se Badeni popolnoma ujema v političnih vprašanjih in pričakovati je, da grof Thun ostane namestnik češki.

Dunaj 16. septembra. Čez 14 dni se bo ministerstvo uradno razglasilo. Badeni bode v državnem zboru, ki se snide dne 20. oktobra, razvil svoj program. Glavne točke njegovega programa bodo pogodba z Ogersko, dovršenje davčne reforme ter volilna reforma, za katero predloži Badeni svoj načrt. — Hohenwart pride prihodnje dni na Dunaj, da bode predsedoval posvetovanju konservativcev o tem, kako stališče naj zavzemajo proti novi vladi.

Bern 16. septembra. Zveznemu svetu sta se predložila načrta zakonov o upeljavi zavarovanja delavcev za slučaje boleznij in za nezgode. Zvezni svet ju, ko ju pretrese, predloži zveznemu zboru.

Vitet 16. septembra. Vojni minister Zur Linden je dal danes obed za francoske in tuje častnike, ki so se udeležili manevrov. Pri obedu bila sta tudi grški kraljevič Nikolaj in ruski general Dragomirov, katere je vojni minister pozdravil v imenu vojske.

Narodno-gospodarske stvari.

— Dunajska mestna železnica. Po razglasu v „Wiener Zeitung“ se razpisujejo stavbena dela stavbenih oddelkov 19 a in 19 b (proga od Hietzinga do Lobkowitzovega mostu) proge ob Dunajščici dunajske mestne železnice. Ponudba je vložiti do dne 7. oktobra 1895 pri c. kr. generalni direkciji avstrijskih državnih železnic, katera izvršuje delo v imenu in na račun komisije za napravo občil na Dunaju. Pogoji se lahko pregledajo pri stavbeni direkciji dunajske mestne železnice (VII. Mariahilferstrasse 126.) in pri c. kr. stavbenem vodstvu dunajske mestne železnice, sekcija Dunavski kanal in proga ob Dunajščici (IX. Waisenhausgasse 16).

— Železnica Postolaprt-Louny se dne 16. septembra s postajo Brezno-Postolaprt in postajališčem jedino za osobni promet mesto Louny izroči javnemu prometu.

Zahvala.

Velečena gospa **Matilda Sebenikar** blagovolila je podariti tukajšnji šoli 50 knjig za šolsko knjižnico. Podpisano voditeljstvo šteje si v prijetno dolžnost, tem potom vrli prijateljici šolske mladine izreči najpriščnejšo zahvalo.

Šolsko voditeljstvo na Raketu
dné 14. septembra 1895

Ivan Poženel.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Jožefa Meterce posestvo v Zibeznici, cenjeno 3020 gld., Janeza Hrovata posestvo v Kropi, cenjeno 700 gld., in Lorenca Starata posestvo v Boh. Češnjici, cenjeno 218 gld., vsi dné 20. septembra in 25. oktobra v Radovljici.

Matije Prijatelja zemljišče v Hojčah, cenjeno 1190 gld., dné 20. septembra in 25. oktobra v Velikih Laščah.

Antona Žagarja posestvo v Iški Vasi, cenjeno 14.792 gld., dné 21. septembra (v drugi) v Ljubljani.

Antona Žagarja posestvo v Spodnjih Gameljnih, cenjeno 395 gld., in Janeza in Jakoba Levičnika posestvo v St. Vidu, cenjeno 100 gld., oba dné 21. septembra in 23. oktobra v Ljubljani.

Jakoba Terpina posestvo v Žiberšah, cenjeno 3650 gld., dné 21. septembra in 24. oktobra v Logatcu.

Martina Slanica zemljišče v Rozalnicah, cenjeno 4828 gld., dné 21. septembra in 24. oktobra v Metliki.

Jožefa Vodnika posestvo v Zaborštu, cenjeno 6082 gld. 80 kr., in Jožefa Aleša posestvo v Selu pri Ihanu, cenjeno 1311 gld., oba dné 21. septembra in 26. oktobra na Brdu.

Franca Poženeta posestvo v Predgrizah, cenjeno 1372 gld. 50 kr., in Jožefa Trčka posestvo v Dolih, cenjeno 1461 gld., oba dné 21. septembra in 26. oktobra v Idriji.

Loterijske srečke 14. septembra.

V Lincu:	42,	25,	7,	65,	35.
V Trstu:	70,	4,	36,	45,	61.

Tuji.

15. septembra.

Pri **Lloyd**: Kreyčova iz Prage; — Chivilo iz Trevisa; Faleschini iz Ljubljane; — Weber iz Starega trga; — Jakob iz Grada; — Syravatka iz Dunaja; — Skulj iz Tržišča.

Pri **avstrijskem cesarju**: Margolund, Boschak iz Celovca; — Stefančič iz Kamnika; — Sežun iz Celja.

Umrli so v Ljubljani:

12. septembra: Makso Fabiani, nadsprevednikov sin, 1 mesec, Marije Terezije cesta. (Kolizej). — Ivan Derenčin, tov. delavka, 38 let, Poljanska cesta št. 34.

14. septembra: Franc Fajdiga, mizarjev sin, 1 dan, Sv. Petra cesta št. 4. — Franca Indof, tov. delavka, 22 let, Kurja vas št. 11.

Meteorološko poročilo.

Sept.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
14.	9. zvečer	735.2	11.3°C	sr. jvzh.	skoro jas.	
15.	7. zjutraj	735.8	8.1°C	brezvevtr.	pol obl.	0.0
"	2. popol.	735.0	20.5°C	sr. jzah.	skoro jas.	
"	9. zvečer	737.5	13.8°C	brezvevtr.	jasno	
16.	7. zjutraj	738.9	6.3°C	sl. vzhod	megla	0.0
"	2. popol.	738.0	19.8°C	sl. jvzh.	skoro jas.	

Srednja temperatura sobote in nedelje 13.2° in 14.1°, oziroma za 1.8° in 0.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 16. septembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100 gld.	75 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"
Avstrijska zlata renta	122	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"
Ogerska zlata renta 4%	121	65
Ogerska krona renta 4%	99	60
Avstro-ogerske bančne delnice	1060	"
Kreditne delnice	402	50
London vista	120	40
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	92 1/2
20 mark	11	79
20 frankov	9	56
Italijanski bankovci	45	45
C. kr. cekini	5	70

Dné 14. septembra 1895.

4% državne srečke iz 1.1854 po 250 gld.	151 gld.	25 kr.
Državne srečke iz 1.1864 po 100 gld.	196	50
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	50
Kreditne srečke po 100 gld.	203	50
Ljubljanske srečke	22	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	50
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	175	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	550	"
Papirnat rubelj	1	29

Razglas.

Pri občinskem glavarstvu v Materiji v Istri nastopiti je takoj

mesto pisarja

slovenščine in možno tudi nemščine zmožnega. Prednost dobé samci, kateri so v enakem poslu v Istri že službovali. — Ponudbe naj se pošljejo

občinskemu glavarstvu v Materijo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Frančišek Koderman, c. kr. sodnijski kancelist, naznanja tužnim srcem v svojem in v imenu svojih otrok **Bogomila** in **Hermine** vsem sorodnikom in znanem, da je njega srčno ljubljena soproga, oziroma mati, gospa

Marija Koderman roj. Tomšič

po dolgi bolezni, previdena s svetimi zakramenti, v 32 letu svoje dobe dné 14. septembra t. l. ob 8. uri dopolodne v Gospodu zaspala.

Pogreb bo v ponedeljek, dne 16. septembra, ob 4. uri popoldne na pokopališče v Novem mestu. Svete maše zadušnice služile se bodo v mnogih cerkvah.

Draga rajna bodi priporočena v blag spomin in molitev. (1217)

Novo mesto, dné 14. septembra 1895.

Dijaki

dobé hrano in stanovanje. — Več se izv. v Kolo-dvorski ulici št. 29, v prodajalnici. (1218—1)

Hišna oprava

za rodbino brez otrok za jedno ali dve sobi se išče v najem ali pa se kupi. — Ponudbe izvolijo naj se poslati posredevatelju zavodu **A. Kališa, Prešernov trg.** (1220—1)

Poduk

v igranju na klavirju, v laškem in francoskem jeziku

začenja se zopet s 16. septembrom.

Ure dvakrat na teden, skupna odškodnina 1 gld. mesečno. Jednako se podučuje v izdelovanju papirnatih ovetk. — Pojasnila vsak dan do štiri v Poljskih ulicah št. 14, I. nadstropje. (1173—3)

Knjigarna

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

v Ljubljani

Kongresni trg št. 2

priporoča svojo (1195—2)

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in vnanjih učiliščih, zlasti na c. kr. višji in c. kr. nižji gimnaziji, c. kr. višji realki in c. kr. pripravnicah za učitelje in učiteljice, na zasebnih in ljudskih in meščanskih šolah uvedenih

šolskih knjig

v najnovejših izdajah, sešite in v trpežnem šolskem vezu, po najnižjih cenah.

Seznami vpeljanih šolskih knjig se dobivajo pri nas zastonj.

Ker se učni načrt preteklega šolskega leta vsled potresne katastrofe ni mogel popolnoma skleniti in se mora toraj skleniti v novem šolskem letu, odredila so ravnateljstva tukajšnjih učilišč, naj je za sedaj še obdržati knjige preteklega šolskega leta, ker se bodo iste rabile še letošnje leto.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizki ceni.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1895.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani na 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po moči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmun, den, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inmost, Curih, Steyr-Lino, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Nger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 3. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. uri 50 min. dopoludne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Solnograd.

Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 5. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inmost, Bregio, Curih, Genevo, Paris, čez Klein Reifling, Steyr, Lino, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Nger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 40 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje. Razen tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 26 minut popoldne osebni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijnih varov, Plzenja, Budejovice, Solnograda, Lincea, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 3. uri 15 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 12. uri 50 min. dopoludne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijnih varov, Plzenja, Budejovice, Solnograda, Lincea, Steyra, Paris, Genevo, Curiha, Bregio, Inmosta, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Ob 4. uri 35 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 25 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega Mesta. Razen tega ob nedeljah in praznikih ob 10. uri 40 minut zvečer osebni vlak iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 8. uri 05 min. popoldne " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 10. uri 10 min. zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika.

Ob 11. uri 15 min. dopoludne " " (5—203)

Ob 6. uri 30 min. zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Krepak učenec

za milarsko obrt vzprejme se takoj pri Ignacijju Fok-u v Kranju. Učenec dobival bi takoj malo plačo. (1211—1)

Dijaki

se vzprejmó na stanovanje in hrano. Fran Zupančič, Sv. Petra cesta št. 66.

Pouk v francoskem jeziku.

Začetek dné 15. septembra.

Ana Bold

Mestni trg št. 11, II. nadstropje. (1167—2)

Prodá se v Borovnici

hiša

obstoječa iz 8 sob, 3 kleti, kuhinje, hleva, kozolca, vrta, gostilne, kegljišča in prodajalnice tobaka, za primerno ceno. — Natančneje se poizv. pri Francetu Gregurki v Borovnici h. št. 83. (1219—1)

Upravljen prostor

za prodajalnico z mešanim blagom

na dobro obiskovanem kraju pri Sv. Mihelu poleg Pliberka se dá v najem z ugodnimi pogoji. Tukaj je bila že 20 let prodajalnica. — Vpraša naj se pri J. Terenoth-u pri Sv. Mihelu poleg Pliberka na Dolenjem Koroškem. (1216—1)

Učne knjige

za gimnazije, meščanske in ljudske šole
kakor tudi vse druge

pisalne in risalne šolske potrebščine
prodaja

A. Zagorjan

v „Zvezdi“ („Slovenske Matice“ hiša).

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.